

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. "Ρόζα Ιμβριώτη"

Σχολική χρονιά μεγάλων αναμετρήσεων:

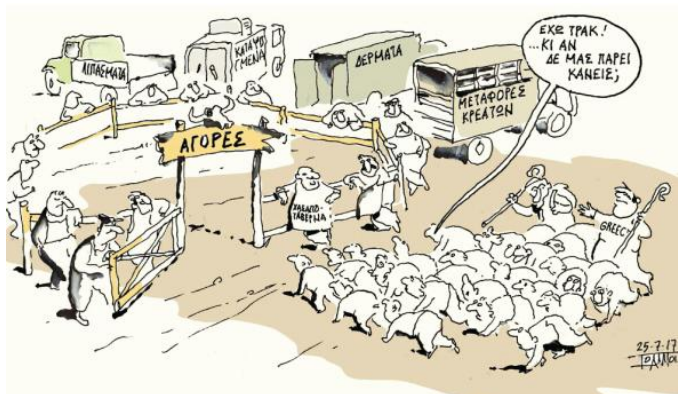
να ξαναπιάσουμε το νήμα των κοινωνικών αγώνων

να γίνουμε το κίνημα που δεν θα μπορούν να αγνοήσουν!

«Αν πας μια βόλτα στην Αθήνα βλέπεις παντού χαμογελαστά πρόσωπα»

Αλέξης Τσίπρας, Τετάρτη 26 Ιουλίου, συνέντευξη στον Alpha

Χαμογελαστά πρόσωπα λοιπόν παντού: στις διευθύνσεις εκπαίδευσης που συνωστίζονται χιλιάδες εκπαιδευτικοί, για μια ακόμα χρονιά αναπληρωτές με μια βαλίτσα στο χέρι, στις ουρές των ανέργων στον ΟΑΕΔ, στα στρατόπεδα των προσφύγων, στα δικαστήρια όπου βγαίνουν στο σφυρί οι λαϊκές κατοικίες, στις εφορίες για την αποπληρωμή του ΕΝΦΙΑ, στα υποβαθμισμένα δημόσια νοσοκομεία.

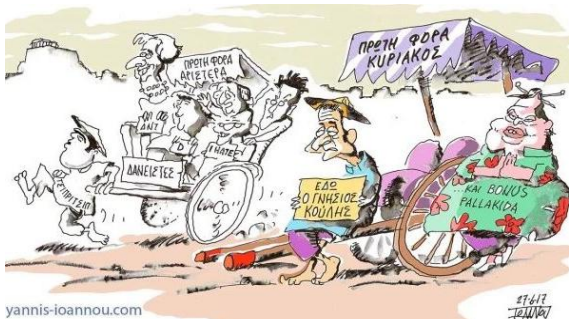
Χαμογελαστά πρόσωπα παντού: εκεί που ο πεινχρός μισθός τελειώνει πολύ πριν λήξει το δεκαπενθήμερο, εκεί που η ανεργία και η εργασιακή περιπλάνηση συνθλίβει τη νέα γενιά, εκεί που ο εκπαιδευτικός και ο εργαζόμενος αντιμετωπίζει τη σύνταξη ως άπιαστο όνειρο, εκεί που οι συντάξεις πείνας εξαθλιώνουν τους απόμαχους της δουλειάς. Λίγο πιο μακριά, τα ΜΑΤ σταματούν, ενίοτε και με ξύλο,

όπως στη Θεσσαλονίκη, τους – όχι και τόσο χαρούμενους- εργαζόμενους.

Κι όμως, υπάρχουν χαμογελαστά πρόσωπα. Ένα από τα καλοκαιρινά εβδομαδιαία δελτία του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, αμέσως μετά την περίφημη «έξοδο στις αγορές», ξεκαθάριζε πως αν η Ελλάδα «σέβεται τον εαυτό της, πρέπει να γίνει ένα σύγχρονο επενδυτικό Ελ Ντοράντο». Ο συνειρμός είναι εξαιρετικός καθώς οι απαιτήσεις των βιομηχάνων αφορούν στην απογείωση των κερδών τους που θα προέλθει από τη ραγδαία υποτίμηση της εργασίας, από την παραπέρα εκμετάλλευση της, από τα αποκαϊδία των κοινωνικών λαϊκών δικαιωμάτων σε όλους τους τομείς. Το δικό τους όραμα έχει τον χαρακτήρα της μετατροπής της κοινωνικής πραγματικότητας που βιώνουμε σε μία σύγχρονη ζούγκλα που μπροστά τους θα ωχριά αυτή του Αμαζονίου. Αυτήν ακριβώς την ατζέντα υπηρετούν σήμερα, τόσο η κυβέρνηση όσο και η μνημονιακή αντιπολίτευση.

Από το Grexit, στο Grinvest: ένα τσιγάρο δρόμος...Η «δίκαιη ανάπτυξη» για την οποία πανηγυρίζει η κυβέρνηση

ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ ακριβώς εκεί στηρίζεται: στη **δραστική μείωση των μισθών και του εργασιακού κόστους**. Η ψήφιση του τέταρτου μνημονίου από την κυβέρνηση και η νέα συμφωνία του Eurogroup της 15ης Ιούνη που δεσμεύει τη χώρα για πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% μέχρι το 2023 και 2% έως το 2060, αναδιαμορφώνουν το πλαίσιο της σιδερένιας οικονομικής πολιτικής που επιβάλλεται από το μνημονιακό καθεστώς στον κόσμο της εργασίας. Το παραπλανητικό αφήγημα της κυβέρνησης που εκφράστηκε και με τις δηλώσεις Τσίπρα στη ΔΕΘ, για την «οριστική έξοδο της χώρας από την κρίση και τα μνημόνια τον Αύγουστο του 2018», αποκρύπτει επιμελώς το καθεστώς επιτροπείας

και εφαρμογής σκληρών αντιλαϊκών πολιτικών στο διηνεκές που συνεπάγεται η συμφωνία της 15ης Ιούνη. Για παράδειγμα, εάν ο στόχος των πλεονασμάτων δεν εκπληρωθεί, θα περικοπούν κατ' αρχήν οι προσωπικές διαφορές στις συντάξεις και τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων! Ωστόσο, ένα τέτοιο αφήγημα «εξόδου από τα μνημόνια», με νεοφιλελεύθερο προσανατολισμό, προκαλεί αμηχανία στη μνημονιακή αντιπολίτευση που αποδέχεται και υπηρετεί και αυτή το όραμα του ΣΕΒ για μετατροπή της χώρας σε επενδυτικό «παράδεισο», επιδιώκοντας να εμφανιστεί ακόμα πιο αδίστακτη στην εφαρμογή αντιλαϊκών πολιτικών. Ο Μητσοτάκης στην ομιλία του στη ΔΕΘ ήταν σαφέστατος: «η χώρα χρειάζεται μια επενδυτική έκρηξη», ένα «τολμηρό άλμα στο μέλλον», με απρόσκοπτη λειτουργία της «κοινωνικής οικονομίας της αγοράς», με «λιγότερους φόρους-λιγότερες δαπάνες», με «μείωση του

φορολογικού συντελεστή των επιχειρηματικών κερδών από το 29% στο 20%» και «αναστολή των προβλεπόμενων αυξήσεων στους δημοσίους υπαλλήλους», με αξιολόγηση στο δημόσιο που θα «αξιολογεί και θα επιβραβεύει τους καλύτερους υπαλλήλους του και θα αξιοποιεί το ανθρώπινο δυναμικό του ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας» (βλ. κινητικότητα, απολύσεις κλπ). Όσο για την προσχολική αγωγή οι εξαγγελίες του για γενίκευση των κουπονιών και της επιλογής δομών δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας: «Για κάθε παιδί οικογένειας που πληροί εισοδηματικά κριτήρια και δεν βρίσκει θέση σε δημοτικό παιδικό σταθμό χορηγούμε κουπόνι ύψους 180 ευρώ ανά μήνα και για 10 μήνες το χρόνο, για εξαργύρωση σε βρεφονηπιακό σταθμό της επιλογής των γονέων».

Επιπλέον, οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ και το ΔΝΤ στα πλαίσια της γ' αξιολόγησης, αναμένεται να προσθέσουν νέες μνημονιακές δεσμεύσεις. Ο Γάλλος Πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν ήταν σαφής κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα: **η κυβέρνηση «θα πρέπει να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της και να ενισχυθούν οι μεταρρυθμίσεις»** - με δυο λόγια, προϋπόθεση για τη μετατροπή της χώρας σε «επενδυτικό Ελ Ντοράντο» είναι η ισοπέδωση των λαϊκών δικαιωμάτων και η καταλήστευση του φυσικού πλούτου. Έτσι αντιλαμβάνονται την αντιμετώπιση του ελληνικού ζητήματος Γαλλία και Γερμανία, στα πλαίσια της αναζήτησης μιας νέας αρχιτεκτονικής για την ΕΕ, μιας Ευρωζώνης πολλών ταχυτήτων, όπου ακούγονται προτάσεις ακόμα και για Υπουργό Οικονομικών της Ευρωζώνης, ο οποίος θα ασκεί πιο σκληρή επιτήρηση και θα σφίγγει πιο ισχυρά την θηλιά της δημοσιονομικής πειθαρχίας και λιτότητας σε όλες τις χώρες.

«Φέτος το πρώτο σχολικό κουδούνι, είναι κουδούνι θριάμβου της λειτουργίας μας τα τελευταία δύο χρόνια»

Κώστας Γαβρόγλου, δηλώσεις στα πλαίσια της 82ης ΔΕΘ

Η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς σφραγίζεται από τις αναδιαρθρώσεις που εισάγει το νέο ΠΔ 79 για την οργάνωση και λειτουργία νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων, με το δημόσιο σχολείο στη δίνη των μνημονιακών μέτρων, των μηδενικών διορισμών και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων, με τους εκπαιδευτικούς και συνολικά τους εργαζόμενους κάτω από τη βαριά σκιά της καπιταλιστικής κρίσης και των βάρβαρων μνημονιακών πολιτικών της κυβέρνησης.

Το πρώτο κουδούνι χτύπησε με 4.000 κενά στην πρωτοβάθμια – παρά τις προσλήψεις αναπληρωτών τις πρώτες ημέρες του Σεπτέμβρη. Αποτέλεσμα της συνεχόμενης πολιτικής μηδενικών μόνιμων διορισμών, για μία ακόμα χρονιά, πολιτική που επιβάλουν ΕΕ και ΔΝΤ και αποδέχεται και εφαρμόζει πρόθυμα η κυβέρνηση καταδικάζοντας χιλιάδες συναδέλφους σε μόνιμη εργασιακή περιπλάνηση και ομηρία. Η ίδια κατάσταση και στην ειδική αγωγή – για μια ακόμα χρονιά, οι πιστώσεις για την παράλληλη στήριξη είναι πολύ λιγότερες από τις ολοένα αυξανόμενες διαγνώσεις.

Επιπλέον, η κυβέρνηση συνέχισε και μέσα στο καλοκαίρι το “έργο” της με την προώθηση του ΠΔ 79 που ενσωματώνει τις υπουργικές αποφάσεις Φίλη για το νηπιαγωγείο και το δημοτικό σχολείο καθώς και τα ωρολόγια προγράμματα, εκσυγχρονίζοντας και ενισχύοντας τους μηχανισμούς περικοπών και λιτότητας και αναβαθμίζοντας το ιεραρχικό/αυταρχικό μοντέλο διοίκησης στην κατεύθυνση των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων στο πλαίσιο του σχολείου και των ολοένα ελαστικοποιούμενων σχέσεων εργασίας των εκπαιδευτικών σε βάρος των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών. Παράλληλα διατηρεί και αναβαθμίζει το θεσμικό πλαίσιο της ιδεολογικής λειτουργίας εθνικού και θρησκευτικού φρονηματισμού (προσευχές, παρελάσεις).

Συγκεκριμένα, με το ΠΔ 79, συγκροτεί νέο μηχανισμό περικοπών – τις τριμελείς επιτροπές σε επίπεδο Διεύθυνσης για τη διενέργεια εγγραφών. Υλοποιώντας την κατεύθυνση του ΟΟΣΑ για αύξηση αναλογίας μαθητών ανά τμήμα, προβλέπει ότι εάν ο αριθμός των μαθητών υπερβαίνει τους 25 σε ένα τμήμα, η τριμελής επιτροπή έχει τη δυνατότητα να καταλείψει τους μαθητές που πλεονάζουν σε όμορα σχολεία αντί να δημιουργηθεί δεύτερο τμήμα στο σχολείο εισάγοντας ακόμη και επιλεκτικές κληρώσεις για όσα παιδιά κατοικούν στα όρια των όμορων. Μετά τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπαιδευτικών έχουμε τώρα και υποχρεωτικές μετακινήσεις μαθητών για χάρη του ΟΟΣΑ! Επίσης, στο ΠΔ ενσωματώνεται η διάταξη του ΠΔ 201 για κατάργηση τμημάτων στα συστεγαζόμενα σχολεία όταν το σύνολο των μαθητών μιας τάξης μειώνεται και οι διατάξεις της εγκυκλίου που καθόριζαν τον ασφυκτικό ηλεκτρονικό έλεγχο λειτουργίας του ολοήμερου σε μηνιαία βάση ώστε να περικόπτονται τμήματα όπου παρουσιάζεται μειωμένη συμμετοχή. Έτσι με πρόσχημα την καταγραφή των απουσιών, προβλέπεται η διαγραφή από το ολόημερο των μαθητών που απουσιάζουν για 15 ημέρες και η κατάργηση τμημάτων ακόμα και λόγω αυτών των προσωρινών απουσιών.

Ο αυξημένος ρόλος του διευθυντή της σχολικής μονάδας καθώς και η ενίσχυση της θέσης του σχολικού συμβούλου στο ΠΔ 79 ενισχύει όλο το αυταρχικό ιεραρχικό πλέγμα της λειτουργίας των σχολείων (καθηκοντολόγιο, διακριτοί ιεραρχικοί ρόλοι, αποψίλωση των αρμοδιοτήτων του Συλλόγου Διδασκόντων), το ρόλο του απόλυτου μονάρχη της σχολικής μονάδας, του διευθυντή-manager και τελικά του αξιολογητή και του συμμετέχοντα σε αυτοαξιολόγηση. Η αξιολόγηση αποτελεί άλλωστε βασική μνημονιακή δέσμευση και όπως δήλωσε ο Γαβρόγλου στη συνάντησή του με τη ΔΟΕ, άμεσα θα επιχειρηθεί να ξεκινήσει η αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης και αμέσως μετά η αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων.

Επιπλέον, οι εξαγγελίες του περασμένου Μαΐου για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση, όχι μόνο αποδείχτηκαν κίβδηλες, όχι μόνο δεν γίνεται καμία αναφορά στο ΠΔ 79, αλλά ενισχύεται η αντίληψη της ελεύθερης επιλογής δομών από τα προνήπια, παραμένουν δεκάδες χιλιάδες εκτός οποιασδήποτε δομής και, σαν να μην έφταναν αυτά, οι σχεδιασμοί για συγχωνεύσεις των Παιδαγωγικών Τμημάτων Προσχολικής Εκπαίδευσης με τα ΤΕΙ Βρεφονηπιοκόμων με συνακόλουθο αποτέλεσμα τη συγχώνευση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των δύο κλάδων στις ηλικίες 0 έως 6.

Αυτές είναι οι συντηρητικές αναδιαρθρώσεις που σύμφωνα με τις δηλώσεις του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ αποτελούν «ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, μέσα από τις μεταρρυθμίσεις στην Υγεία και την Παιδεία».

Η στάση του συνδικαλιστικού κινήματος

Εξαιρετικά αποκαλυπτική είναι η στάση των συνδικαλιστικών δυνάμεων στη ΔΟΕ απέναντι στο ΠΔ 79 αλλά και στα επίδικα της περιόδου. Οι Παρεμβάσεις από την πρώτη στιγμή καλέσαμε σε ανανέωση της περσινής απόφασης για αμιγή τμήματα και εναλλαγή στο νηπιαγωγείο, πρόταση που δεν στηρίχθηκε από καμιά άλλη δύναμη στο ΔΣ της ΔΟΕ (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΠΑΜΕ, ΑΕΚΚΕ, ΕΡΑ). Τοποθετηθήκαμε σταθερά στην πολιτική γραμμή της απόσυρσης του ΠΔ 79. Το ΠΑΜΕ από την πλευρά του, ενώ τοποθετείται συνολικά ενάντια στο ΠΔ 79, δεν συμβάλλει ώστε να σχηματιστεί πλειοψηφία και να καταγραφεί και σε ανακοίνωση η σχετική απόφαση. Η ΕΡΑ, σε μια ακόμα επίδειξη κυβερνητικού συνδικαλισμού, εκτιμά ως θετικό το ΠΔ 79, επισημαίνοντας ότι κάποια σημεία του πρέπει να βελτιωθούν. Αντίστοιχα, στη λογική των θετικών και αρνητικών σημείων μπαίνουν η ΔΗΣΥ και η ΑΕΚΚΕ, αρνούμενες να τοποθετηθούν συνολικά για τον προσανατολισμό του και ενισχύοντας τη θέση της ανοιχτά κυβερνητικής ΕΡΑ. Έτσι, το ΔΣ της ΔΟΕ δεν έχει τοποθετηθεί ακόμα δημόσια για το Προεδρικό Διάταγμα ούτε στηρίζει τον αγώνα των νηπιαγωγών για αμιγή τμήματα και εναλλαγή βάρδιας, ενώ, αντίθετα, οι Σύλλογοι ΠΕ σηκώνουν, όπως και πέρσι σε μια σειρά ζητήματα (διεκδίκηση ώρας σίτισης κλπ.) το βάρος της αντιπαράθεσης.

Ο αγώνας στα χέρια των εκπαιδευτικών

Χωρίς αμφιβολία, η ανασυγκρότηση και οργάνωση του εκπαιδευτικού κινήματος, πρέπει να στηριχθεί στη βάση των εκπαιδευτικών, στις ΓΣ, τους Συλλόγους ΠΕ και το συντονισμό τους. Σε αυτά τα πλαίσια, χωρίς καμιά ταλάντευση, καλούμαστε το επόμενο διάστημα:

- Να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις στον αγώνα για **σταθερή και μόνιμη εργασία**, με πρώτο σταθμό τη συγκέντρωση στο υπουργείο παιδείας την Παρασκευή 29 Σεπτέμβρη στις 1μ.μ.
- Να διεκδικήσουμε μαχητικά το αίτημα για **δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση**, για εγγραφή όλων των προνηπίων και νηπίων στο δημόσιο νηπιαγωγείο ενάντια στην πολιτική των κουπονιών, της επιλογής δομών, του αποκλεισμού προνηπίων από το νηπιαγωγείο, της ισοπέδωσης των επαγγελματικών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών.
- Να παλέψουμε για **παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο**, ενάντια στην ενισχυμένη, από το ΠΔ 79, λογική της διοικητικής αυθαιρεσίας και του αυταρχισμού. **Να μπλοκάρουμε για μια ακόμα χρονιά κάθε απόπειρα προώθησης της αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης.** Ήδη, η μάχη για την αξιολόγηση στο υπόλοιπο δημόσιο αποδεικνύεται νικηφόρα, με τους εργαζόμενους να συμμετέχουν μαζικά και με πείσμα στην απεργία – αποχή που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ και να προκαλούν αμηχανία και πανικό στα κυβερνητικά επιτελεία που φτάνουν στο σημείο να επιστρατεύουν μάταια απεργοσπαστικές κινήσεις. Καταγγέλλουμε και θα ρίξουμε στο κενό με το συλλογικό μας αγώνα τα σχέδια σύνδεσης της "αξιολόγησης" με το μισθολόγιο - βαθμολόγιο και με "ποινές" (προϋπόθεση για κατάληψη θέσης ευθύνης, συμμετοχή στην κινητικότητα).

- Να δώσουμε τη μάχη, μαζί με τους γονείς, για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, να συγκροτήσουμε ένα ισχυρό **μέτωπο παιδείας σε κάθε περιοχή** και να μπλοκάρουμε κάθε απόπειρα υποχρεωτικών μετακινήσεων μαθητών, δημιουργίας πληθωρικών τμημάτων, διαγραφής μαθητών από το ολόημερο.
- Να αγωνιστούμε για την **ένταξη όλων των παιδιών των προσφύγων στο πρωινό σχολείο**.
- Να διαμορφώσουμε ένα **νέο μορφωτικό ρεύμα κριτικής απελευθερωτικής παιδαγωγικής** και κοινωνικής χειραφέτησης με συλλογικές ριζοσπαστικές πρακτικές, στην τάξη και το σχολείο.
- Να διεκδικήσουμε το **"ξεπάγωμα" του μισθολογίου** και την επαναφορά των "δώρων", ως πρώτο βήμα αναπλήρωσης των μισθολογικών απωλειών (απόδοση των μισθολογικών κλιμακίων, ενσωμάτωση προσωπικής διαφοράς στο βασικό μισθό) - καμία νέα περικοπή που προετοιμάζουν (περικοπή επιδομάτων κοκ). Αυξήσεις τώρα στους μισθούς. Όχι στη σύνδεση μισθού – «προσόντων» – αξιολόγησης. Όχι στη διαγραφή εργασιακού χρόνου. Κανένας «κόφτης» στο μισθό μας. Όχι στη φοροληστεία. **Ανατροπή των αντιασφαλιστικών/αντισυνταξιοδοτικών νόμων** των τελευταίων ετών και στις νέες περικοπές στο όνομα των ελλειμμάτων των ταμείων. Κατάργηση όλων των ελαστικών μορφών απασχόλησης και μείωση του εργασιμου χρόνου με αύξηση των αποδοχών. Λιγότερη δουλειά - δουλειά για όλους.
- Να υπερασπιστούμε το **δικαίωμα στον αγώνα και τη συνδικαλιστική δράση** απέναντι στην επιχειρούμενη φαλκίδευση του δικαιώματος στην απεργία, που προωθεί η κυβέρνηση με το συνδικαλιστικό νόμο.
- **Να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν.** Κίνημα ρήξης και ανατροπής της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, ΕΕ, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ και όλου του μνημονιακού μετώπου που κυβέρνησε και ψήφισε μνημόνια ως τώρα. Με αγώνες σύγκρουσης και ανατροπής, όχι διαμαρτυρίας και υποταγής. Με συνδικάτο ταξικό, όχι κυβερνητικό και κρατικό. Με πρόταση στις ΓΣ του Οκτώβρη για απεργιακό αγώνα, πανεκπαιδευτικό/παλλαϊκό με 24ωρη-48ωρη απεργία στα τέλη Οκτώβρη και ΓΣ αμέσως μετά για κλιμάκωση.

Ενάντια στο σχολείο της αριστείας αλλά και ενάντια στο ιδεολόγημα των «ίσων ευκαιριών», ενάντια στο σχολείο του θρησκευτικού προσηλυτισμού, της κατήχησης και των μεταξικής έμπνευσης μαθητικών παρελάσεων συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για το σχολείο της μορφωτικής ισότητας, για την κατάργηση των μαθητικών παρελάσεων, όλων των λειτουργιών θρησκευτικού προσηλυτισμού. Συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για το ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό σχολείο και δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση για όλα τα παιδιά 4 έως 6 αποκλειστικά στο δημόσιο Νηπιαγωγείο στα πλαίσια του 14χρονου εκπαιδευτικού σχεδιασμού.

Αποφασίζουμε να πάμε αλλιώς και να κλιμακώσουμε τη σύγκρουση από τη μεριά των εργαζόμενων. Αποδείχτηκε ότι η επίθεση που δεχόμαστε δεν έχει τέλος και δεν πρόκειται ούτε να ανακοπεί ούτε να σταματήσει, αν οι εργαζόμενοι δεν ξαναβγούν αποφασιστικά στο δρόμο. Δεν περιμένουμε την ψήφιση νέων μέτρων για να απεργήσουμε συμβολικά, αλλά οργανώνουμε τον αγώνα για την ανατροπή της σημερινής δραματικής κατάστασης των εργαζομένων και την αποτροπή των νέων μέτρων. Απέναντι στα νέα μνημόνια, απέναντι στα νέα αντιεκπαιδευτικά μέτρα, πρέπει να ανοίξει ένας νέος κύκλος αγώνων, ένας νέος κύκλος άνθισης των εκπαιδευτικών, των εργατικών και λαϊκών αγώνων και διεκδικήσεων. Γιατί ό,τι εφαρμόζεται δύσκολα ανατρέπεται, γιατί ό,τι χάνεται είναι κομμάτι της ζωής μας, γιατί όσο προχωράνε τα μέτρα κυριαρχεί ένας πραγματισμός που μας δηλητηριάζει, που λέει ότι δεν γίνεται αλλιώς. Στη μνημονιακή εφταετία, μόνο η λαϊκή κινητοποίηση έφερε απονομιμοποίηση, ρωγμές, φραγμούς, καθυστερήσεις κι έστω κάποιες μικρές νίκες απέναντι στην επίθεση κυβερνήσεων, ΕΕ και ΔΝΤ. Στην εκπαίδευση το ξέρουμε καλά, με το μπλοκάρισμα της εφαρμογής της αξιολόγησης, τη νίκη του αγώνα των απολυμένων εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας, την αποτροπή των υποχρεωτικών μετακινήσεων, την προσμέτρηση της ώρας σίτισης ως διδακτικής για όλους τους εκπαιδευτικούς. Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας, να συγκροτήσουμε ένα πλατύ, ενωτικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής για την ανατροπή των μνημονίων, μεσοπρόθεσμου, δανειακής, -ΕΕ -ΔΝΤ και έξοδο από τον «μηχανισμό» στήριξης. Ανατροπή του Συμφώνου για το Ευρώ. Παύση πληρωμών του χρέους – μη αναγνώριση του χρέους, διεθνιστικός αγώνας και ρήξη-έξοδος από το ευρώ, την ΟΝΕ και την Ε.Ε.